

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมือง
ว่าด้วย การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. 2551

องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมือง
อำเภอมหาสารคาม จังหวัดร้อยเอ็ด

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมือง
ว่าด้วย การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2551

หลักการ

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 71 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

เหตุผล

จากหลักการดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมือง ได้ออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมือง ว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2551 ให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ สภาพสังคม และเศรษฐกิจปัจจุบัน และกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ จึงออกข้อบัญญัตินี้เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ นอกจากนี้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมือง จัดไว้ให้ กำหนดให้มีที่โรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการในการเก็บรักษาโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บ เพื่อให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติ และกำหนดการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้ ถูกต้องด้วยสุจริตลักษณะ ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอการรอกใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียม

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมือง
ว่าด้วย การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2551

อาศัยอำนาจความตามมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมือง โดยความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมือง และนายอำเภอมหาชนะชัย จึงออกข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมือง เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2551

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมือง ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมือง แล้ว 30 วัน

ข้อ 3 บรรดาข้อบัญญัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง อื่นใดในส่วนที่ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่มีใช้สัตว์ป่า และหมายความเฉพาะโค กระบือ แพะ แกะ สุกร และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้ว ซึ่งมีได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหาร หรือมีได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เปื่อยเน่า ทั้งนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในร่างแห่งสัตว์หรือชำแหละแล้ว

“โรงพักสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่า

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า สัตว์แพทย์หรือบุคคลอื่น ผู้ซึ่งอธิบดี หรือราชการส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคซึ่งมีในสัตว์หรือเนื้อสัตว์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรี อธิบดี หรือราชการส่วนท้องถิ่น แต่งตั้งให้ปฏิบัติกิจการตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ 5 ผู้ใดมีความประสงค์จะตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ให้ขอรับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมืองกำหนด

คำขอรับใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบที่กระทรวงกำหนดในราชกิจจานุเบกษา แต่อย่างน้อยต้องมีรายการต่อไปนี้

- 1) วัน เดือน ปี ที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาต
- 2) ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับใบอนุญาต ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคลต้องยื่นเอกสารหลักฐานหรือสำเนาแสดงการเป็นนิติบุคคลพร้อมกับคำขอด้วย
- 3) สถานที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่รับคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพิจารณาว่าผู้ขอรับใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมืองกำหนดหรือไม่ แล้วออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ข้อ 6 ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งไม่อนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์แล้วแจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

ข้อ 7 ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ของตน

ข้อ 8 ในกรณีใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ สูญหาย บุกสลาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ยื่นคำขอรับใบแทนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหาย บุกสลาย หรือถูกทำลาย

ข้อ 9 ผู้ใดมีความประสงค์จะฆ่าสัตว์ให้แจ้งจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะดำเนินการฆ่าสัตว์และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมืองกำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้

ในกรณีเป็นโรงฆ่าสัตว์ของราชการส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยราชการอื่นใดที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ให้เสียค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์ โดยกำหนดวันและเวลาในการฆ่าสัตว์ดังกล่าวตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมืองกำหนด

ข้อ 10 เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ได้ไม่เกินครั้งละหนึ่งเดือน

ข้อ 11 เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้วมากระทำความผิดในเหตุอย่างเดียวกันอีกภายในหนึ่งปี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ 12 ก่อนสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ 10 หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามข้อ 11 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือเตือน ให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

การส่งหนังสือเตือนตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งแก่ผู้รับใบอนุญาต ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้รับใบอนุญาตให้ปิดหนังสือเตือนไว้ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้ทราบค่าเตือนนั้นแล้วตั้งแต่วันปิดหนังสือเตือน

ข้อ 13 ภายใต้บังคับข้อ 15 ให้ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์ และจะต้องฆ่าสัตว์นั้นในโรงฆ่าสัตว์ตามวันและเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดตามข้อ 9 วรรคสาม

ข้อ 14 ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงพักสัตว์ หรือโรงฆ่าสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ 15 ในกรณีต่อไปนี้จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ได้แต่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดดังนี้

- 1) การฆ่าสัตว์ซึ่งต้องฆ่า ณ ที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะ ตามพิธีกรรมในศาสนา
- 2) การฆ่าสัตว์ในท้องที่ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่นั้นประกาศเป็นครั้งคราวว่าเป็นท้องที่กัณฑ์ และจำเป็นต้องฆ่าในท้องที่นั้น
- 3) การฆ่าสัตว์ในกรณีที่มีเหตุสมควรเป็นพิเศษ

ข้อ 16 ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาดหรือเป็นโรคหรือมีลักษณะตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมืองกำหนดว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อพิสูจน์ได้

ภายหลังที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่งให้ดำเนินการฆ่าสัตว์นั้นได้ ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาดหรือเป็นโรคหรือมีลักษณะตามที่องค์การ

บริหารส่วนตำบลหัวเมืองกำหนดว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนเงินอากรและค่าธรรมเนียม สำหรับโรงฆ่าสัตว์ให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น

ข้อ 17 เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้วห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตรารับรองให้จำหน่ายที่เนื้อสัตว์นั้นแล้ว

ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานตรวจโรคสัตว์ว่าเนื้อสัตว์ที่ได้ฆ่าเป็นโรคและหรือมีลักษณะตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมือง กำหนดว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นเสียทั้งตัวหรือบางส่วน หรือจัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่ควรใช้เป็นอาหารเสียก่อนได้

ข้อ 18 ผู้ประสงค์ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเองหรือที่มีได้ถูกฆ่าตามข้อบัญญัตินี้ ให้นำเนื้อสัตว์ของสัตว์นั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมีได้ฆ่าและไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณีมีเหตุสมควรจะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ โดยเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมือง กำหนดเมื่อพนักงานตรวจโรคสัตว์ได้ตรวจแล้วเห็นว่าเป็นเนื้อสัตว์ที่ควรใช้เป็นอาหารได้ ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตรารับรองให้จำหน่ายที่เนื้อสัตว์นั้นแล้วจึงให้จำหน่ายได้

ข้อ 19 ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งเนื้อสัตว์ที่ถูกฆ่าโดยมีการแจ้งตามข้อ 9 วรรคหนึ่ง

ข้อ 20 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ 5 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 21 ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ 7 หรือข้อ 8 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ 22 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ 9 ข้อ 13 ข้อ 15 หรือ ข้อ 18 ต้องระวางโทษดังนี้

- 1) ถ้าเป็นโคหรือกระบือ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ไม่เกินห้าพันบาทเรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่า หรือทั้งจำทั้งปรับ
- 2) ถ้าเป็นสัตว์นอกจากโคหรือกระบือ จำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่ไม่เกินสองพันห้าร้อยบาทเรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 23 ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ผู้ใดฆ่าสัตว์เกินจำนวนสัตว์ที่ผู้ประสงค์จะฆ่าได้แจ้งไว้ตามข้อ 9 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับเรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่าเกินจำนวนตัวละไม่เกินห้าพันบาท หรือสองพันห้าร้อยบาทตามข้อ 22 (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณี

ข้อ 24 ผู้ใดฝ่าฝืนตามข้อ 14 ข้อ 17 ข้อ 19 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 25 ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลหัวเมือง รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

นายบุญมี สีสั่งษ์

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมือง

เห็นชอบ

นายสมยศ ศิลปีโยดม

นายอำเภอมหาชนะชัย

อัตราอากรและค่าธรรมเนียมการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

ลำดับ	รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
1.	อัตราภาษีสัตว์	
	โค	ตัวละ 12.-บาท
	กระบือ	ตัวละ 15.-บาท
	สุกร	ตัวละ 10.-บาท
	สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า 22.5 กิโลกรัม	ตัวละ 5.-บาท
	แพะ หรือ แกะ	ตัวละ 4.-บาท
	สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ 4.-บาท
2.	ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์	
	โค	ตัวละ 12.-บาท
	กระบือ	ตัวละ 15.-บาท
	สุกร	ตัวละ 15.-บาท
	แพะ หรือ แกะ	ตัวละ 4.-บาท
	สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ 4.-บาท
3.	ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์	ตัวละ 3.-บาท
4.	ค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายเองหรือที่มีได้ถูกฆ่าตามพระราชบัญญัตินี้	
	(ก) ค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของทางราชการ	
	(ข) ค่าเบี้ยเลี้ยงของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของราชการ	
	(ค) ค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์	
	โค	ตัวละ 12.-บาท
	กระบือ	ตัวละ 15.-บาท
	สุกร	ตัวละ 10.-บาท
	สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า 22.5 กิโลกรัม	ตัวละ 5.-บาท
	แพะ หรือ แกะ	ตัวละ 4.-บาท
	สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ 4.-บาท
5.	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์	ฉบับละ 200.-บาท
6.	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต	ฉบับละ 50.-บาท

วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ เวลา ๑๐.๐๐ น.

ที่ประชุมที่ ๒/๒๕๕๑ ครั้งที่ ๒๖ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๑

ณ ห้องประชุม ๒๐๒ อาคารบริหารส่วนกลาง

วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ เวลา ๑๐.๐๐ น.

การประชุมที่ ๒/๒๕๕๑ ครั้งที่ ๒๖ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๑

สำเนาถูกต้อง

[Signature]

ที่	นามสกุล	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง
1	นาย ก. ก.	ผู้อำนวยการ	ผู้อำนวยการ
2	นาย ข. ข.	รองผู้อำนวยการ	รองผู้อำนวยการ
3	นาย ค. ค.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
4	นาย ง. ง.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
5	นาย ฉ. ฉ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
6	นาย ช. ช.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
7	นาย ซ. ซ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
8	นาย ฌ. ฌ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
9	นาย ฉะ. ฉะ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
10	นาย ฉะ. ฉะ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
11	นาย ฉะ. ฉะ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
12	นาย ฉะ. ฉะ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
13	นาย ฉะ. ฉะ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
14	นาย ฉะ. ฉะ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
15	นาย ฉะ. ฉะ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
16	นาย ฉะ. ฉะ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
17	นาย ฉะ. ฉะ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
18	นาย ฉะ. ฉะ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
19	นาย ฉะ. ฉะ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
20	นาย ฉะ. ฉะ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
21	นาย ฉะ. ฉะ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
22	นาย ฉะ. ฉะ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
23	นาย ฉะ. ฉะ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
24	นาย ฉะ. ฉะ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
25	นาย ฉะ. ฉะ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
26	นาย ฉะ. ฉะ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
27	นาย ฉะ. ฉะ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน
28	นาย ฉะ. ฉะ.	หัวหน้างาน	หัวหน้างาน

[List of signatures corresponding to the table rows]

ผู้รับว่าจ้าง - ดน.

- 1. ขง มูลี่ สี่ร้อย ๓๑๓ คม๓. นอ. ๕๖๐
- 2. ขง มูลี่ สี่ร้อย กิ่ง ๓. นอ. ๕๖๖

ระเบียบการที่ ๑. เรื่องการจ้างผู้รับว่าจ้าง.

นางสุวิทย์ งามตา พนักงานประจำสำนักงานที่ ๑๓๓๓ กรุงเทพมหานคร มีความประสงค์
จะลาป่วยในระหว่างวันที่ ๑๖ ถึง ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๓. มีคุณสมบัติน่าเชื่อถือ
จึงโปรดจ้างผู้รับว่าจ้าง.

สำเนาถูกต้อง

[Signature]

ระเบียบการที่ ๒. เรื่องการจ้างผู้รับว่าจ้าง.
นางสาว น. นอ. ๕๖๐. วัน ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๓.

ระเบียบการที่ ๓. เรื่องการจ้างผู้รับว่าจ้าง.

๓.๑. นางสาว น. นอ. ๕๖๐. พนักงานประจำสำนักงานที่ ๑๓๓๓ กรุงเทพมหานคร
มีความประสงค์จะลาป่วยในระหว่างวันที่ ๑๖ ถึง ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๓. มีคุณสมบัติน่าเชื่อถือ
จึงโปรดจ้างผู้รับว่าจ้าง.

ระเบียบการที่ ๔. เรื่องการจ้างผู้รับว่าจ้าง.

๔.๑. นางสาว น. นอ. ๕๖๐. พนักงานประจำสำนักงานที่ ๑๓๓๓ กรุงเทพมหานคร
มีความประสงค์จะลาป่วยในระหว่างวันที่ ๑๖ ถึง ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๓. มีคุณสมบัติน่าเชื่อถือ
จึงโปรดจ้างผู้รับว่าจ้าง.

นางสาว น. นอ. ๕๖๐. พนักงานประจำสำนักงานที่ ๑๓๓๓ กรุงเทพมหานคร
มีความประสงค์จะลาป่วยในระหว่างวันที่ ๑๖ ถึง ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๓. มีคุณสมบัติน่าเชื่อถือ
จึงโปรดจ้างผู้รับว่าจ้าง.

นางสาว น. นอ. ๕๖๐. พนักงานประจำสำนักงานที่ ๑๓๓๓ กรุงเทพมหานคร
มีความประสงค์จะลาป่วยในระหว่างวันที่ ๑๖ ถึง ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๓. มีคุณสมบัติน่าเชื่อถือ
จึงโปรดจ้างผู้รับว่าจ้าง.

